

Forespørgselsdebat om, hvordan vi i højere grad end i dag kan styrke forebyggende og udredende indsatser således, at antallet af seksuelle overgreb mod børn kan blive væsentligt nedbragt.

(Inatsisartutmedlem Tillie Martinussen, Demokratesne)

Tak til medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen for at tage denne vigtige debat op.

Det er rystende tal vi ser, på seksuelle overgreb mod børn og unge i dag. Tal vi ikke bør acceptere.

Ud over tallene nævnt i forespørgselsdebattens oplæg, kan vi nævne at kurven over seksuelle overgreb ikke er knækket siden starten af år 2000'erne, hvor vi begyndte at have statistisk overblik. Vi har stadig lige så mange overgreb som da vi begyndte at bryde tabuet. Det er beskæmmende, for bag tallene gemmer sig et menneske, et barn, som nogen har forbrudt sig mod. Et liv der gøres umanerligt meget hårdere.

At voksne får noget ud af at have seksuelt samkvem med børn er uden for sunde voksnes fatte-evne, men det er måske nødvendigt vi i langt højere grad nævner hvad begrebet står for, for at få os selv og folk op af stolene.

Det er voksne der har seksuel omgang med børn. Børn fra spædbørns-stadiet og helt op til unge voksne. Voksne, krænkerer, som udnytter at børn er sårbare væsner der er helt afhængige af voksne for at kunne eksistere, få mad, tøj og overleve, er nødt til at følge voksnes regler, og i nogen tilfælde de voksne der har sat dem i verden og skulle beskytte dem.

Det skal ikke være nogen hemmelighed at Demokratesne ønsker markant strengere straffe for disse overgreb. Men samtidig ønsker vi en afdækning af, hvilken type krænkerer vi har siddende i anstalterne rundt omkring.

Hvorfor er det endnu ikke undersøgt, hvad årsagen er, når der kommer krænkerer i anstalten?

Spørgsmål som; er det decideret pædofili eller forvredet seksualitet på afveje der angives som årsag til krænkelserne? Er det krænkerer der selv har været udsat for overgreb? Havde krænkeren tanker om at krænke børn og unge i mange år inden? Skete det under påvirkning af alkohol? Har krænkeren psykiske sygdomme eller udfordringer? Følte de anger? Brugte krænkeren familie, omgangskreds, internettet eller arbejde til at komme barnet nær?

Undersøgte vi dette, ville vi have et stykke papir i hånden med skarpe facts, som vi kunne bruge til at målrette forebyggende indsatser særligt skarpt. Vi kunne afdække hvor vi især skal lære vore børn at

pas på sig selv henne, men også hvor der kunne sættes ind overfor krænker, og måske oprette et sted de kan henvende sig inden de krænker første gang – for at redde nogle børn.

Vi bør skærpe undervisningen af personale der arbejder med børn, så de straks indberetter, og samtidig må vi i samarbejde med kommunerne aftale, at når en indberetning om mistanke om seksuelle overgreb, vold eller misrøgt ryger ind, så reagerer kommunerne inden for 24 timer, også i weekenderne.

Undervisning af vore børn og voksne må tage udgangspunkt i forskellige muligheder, blandt andet så synes Demokrateerne at vi mangler undervisningsmateriale om såkaldt grooming, og om skepsis og retten til at sige nej.

Grooming er betegnelsen for en proces som krænker bruger, for at få barnet tæt på, for eksempel på internettet. Krænkerne skaber et tillidsrum til barnet, giver gaver, eller langsomt spinder barnet ind i en falsk tryghedsfølelse for så at bede om billeder eller handlinger, som de bagefter udskammer barnet med, som så tror sig bundet af disse ”fælles hemmeligheder”. Så afpresses eller lokkes barnet til at mødes, hvor krænkelsen så kan finde sted.

Retten til at sige nej er heldigvis i gang med at blive undervist til børnene, men der er også behov for at udvide dette begreb; på en måde så man ikke skræmmer børn, men gør dem stærkere og mere klar over at de på åben gade godt må skrike højt hvis de bliver bange, og gerne må stikke af når de synes nogen ser mærkelige ud. Og at de aldrig må gå med en voksen de ikke kender, især ikke et sted hen hvor de er alene med vedkommende.

Demokrateerne mener også at en særlig indsats for sårbare børn må komme på tale. Børn på børnehjem, i plejefamilier, på skoler uden forældre og netværk skal have en skærpet undervisning om dette. De er særligt sårbare overfor overgreb og krænkelse.

Det kunne også gavne at køre en række oplysningsudsendelser på grønlandsk i KNR. Ikke blot en enkelt gang, men så snart der ikke er program – kunne man køre undervisningsmateriale med denne karakter, eller eksempelvis på KNR 2 hele døgnet.

Unge er også børn der skal beskyttes. I en verden der i stigende grad bruger seksualiserede billeder af meget unge kroppe, der i stigende grad fokuserer på seksualitet på en usund måde, er det endnu mere vigtigt at vi uddanner, styrker og hjælper vores børn til at træffe de rette beslutninger så de ikke bringer sig i en farefuld situation – og det er afgørende at voksne lærer og hele tiden mindes om, hvor de seksuelle grænser meget skarpt går, men også hvad der er det rigtige at gøre selv i gråzone-tilfælde. Det

er ikke okay, at have et udnyttforhold med nogen, det er ikke okay at lokke unge til sex, det er ikke okay at kalde det kærlighed og så alligevel udnytte et andet menneske.

At leve med arrene efter seksuelt misbrug kræver en styrke de fleste af os ikke kan forestille os at skulle mobilisere, og det skaber så mange problemer ind i ungdommen og voksenlivet.

Det kan lade sig gøre at komme ud af mørket, og ind i lyset, i hverdagen, til et bedre liv. Nogen har gjort det, andre skal følge. Og det kan lade sig gøre at leve med de oplevelser hele sit liv, men det kræver behandling, information, viden og gennemsigtighed i samfundet.

At lave massive informationskampagner omkring emnet på de landsdækkende medier, i skolerne, i idrætsklubberne, hos de private organisationer, hos kommuner, Selvstyre, i private firmaer må være en af vejene frem.

Demokraterne mener at vi burde have ikke kun ét landsdækkende center for ofre for seksuelle krænkelser, men enheder i hele landet som tog sig af dette, lavede forebyggende arbejde og udbredte viden om problemet, og vi tager gerne hjælp udefra. I form af hjælp fra organisatøner, i form af midler, projekter, personale, inspiration, vidensdeling – hvad der end skal til, på en ordnet måde. Tænk hvor stærkt det virker hvis flere lande i Norden bakkede os op omkring dette. Sikken et budskab det kunne sende til børn i landet.

Vores tal på seksuelle overgreb mod børn resulterer i et skred i selvopfattelsen hos et helt folk.

Voksne der har arbejdet med dette, bærer konstant en lille klump af sorg indeni af de ting de har set og hørt. De børn og unge som lider under det i dag skal have hjælp. Nu! Det kan KUN gå for langsomt.

Vores opgave som politikere, som voksne i dette land er ikke på nogen måder tilendebragt før vi kan se os omkring i et land hvor børn trygt kan færdes, leve, udvikle sig og uddanne sig, uden fare for voksnes overgreb, misrøgt, omsorgssvigt, misbrug og ikke mindst seksuelle overgreb og seksuelt misbrug.

Børn er vores allerdyrebareste gave.

Det er vores opgave at sørge for, at de kan få den udvikling de fortjener, at de kan vokse op til at blive lige det de har lyst til. Uden krogede ar i sindet efter overgreb, misrøgt og vanrøgt.

Formår vi ikke at opnå dette indenfor så kort tid som muligt, har vi fejlet som samfund, og ansvaret hviler på hvert eneste sæt voksne skuldre her i landet. På hver eneste af os.

Det ansvar skal vi påtage os. Nu.